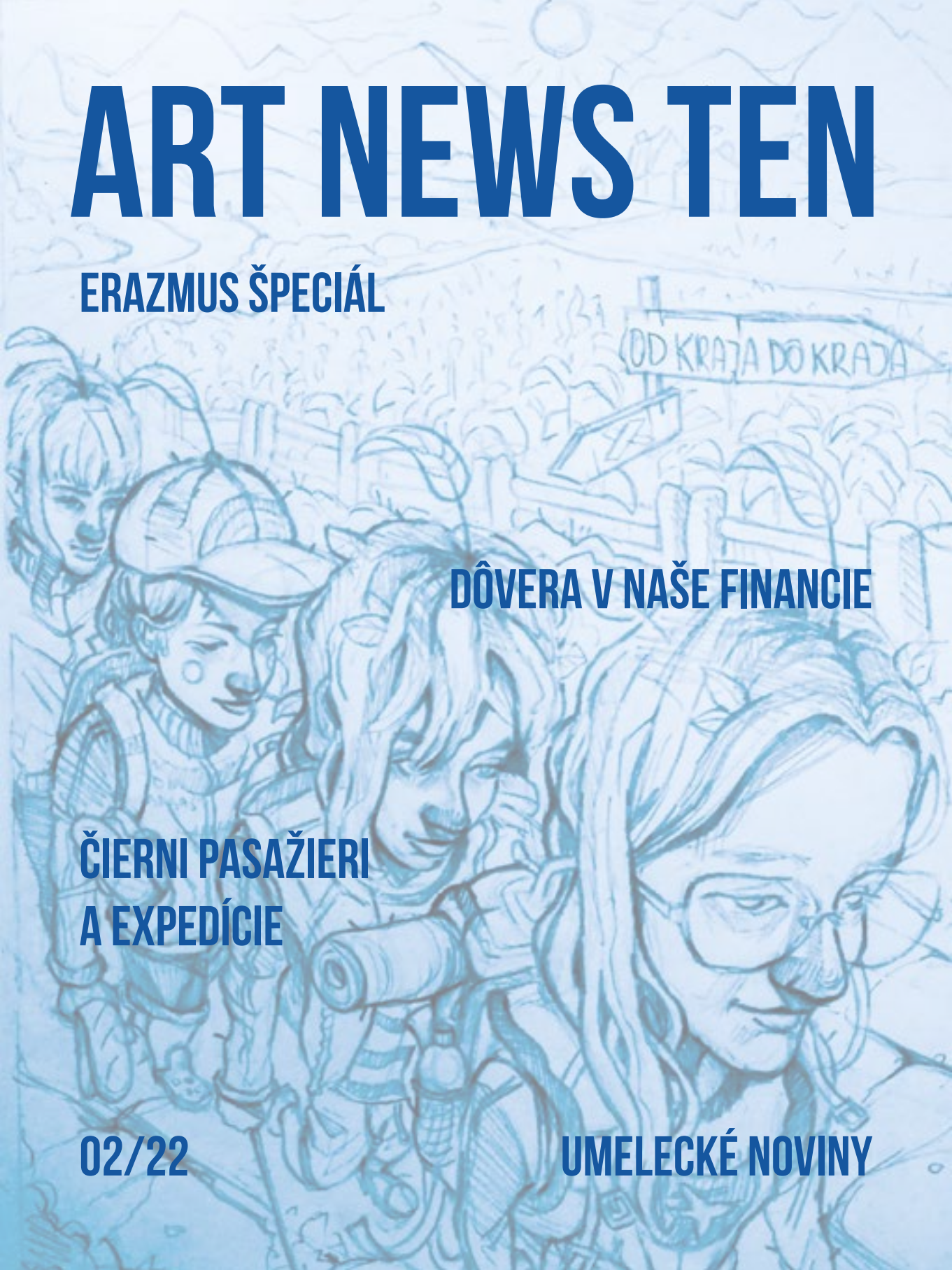

ART NEWS TEN

A blue-toned line drawing of a group of people, including a woman with a camera and a sign that says "OD KRAJA DO KRAJA".

ERAZMUS ŠPECIÁL

DÔVERA V NAŠE FINANCIE

ČIERNI PASAŽIERI
A EXPEDÍCIE

02/22

UMELECKÉ NOVINY

OBSAH

EDITORIÁL 1

ERAZMUS

GRAFEIN EDUCATION 2

MEDZI LEBKAMI V KOSTNICI??? 5

SKÚSENOSTI DO ŽIVOTA 7

TÉMA

PLNENIE PORCELÁNOVÉHO PRASIATKA 9

ZASTAVME NÁSILIE 10

MAL SI DNES SVOJU MIKROPLASTOV? 12

PREČO JE FAST FASHION ZLO? 14

CESTOVANIE

VŠETKY ZÁKUTIA DIZAJNU 16

ZÍSKALA SI NAŠE SRDCA 18

OBRAZOVÁ PRÍLOHA

POLROČNÉ SAMOSTATNÉ PRÁCE 20

ŠKOLSKÉ PROSTREDIE

NEKONČÍME! 30

OFICIÁLNE ZAEVIDOVANÝ 32

IMATRIKULÁCIE, KRÁSNE IMATRIKULÁCIE 33

VOLNÝ ČAS

GRAPE SPOZA PÍPY ALEBO GRAPE TAK TROCHU INAK 34

YOUNGOFFICE 36

MOJA ZAŠIVÁREŇ 37

POZNÁŠ TÝCHTO SLOVÁKOV? 38

POETICKÉ OKIENKO

V MYSLI RÝM 40

šéfredaktorka - Sima Kotul'ová

zástupkyňa šéfredaktorky - Alexandra Ovšáková

grafický dizajnér - Viki Hanajíková

hlavný fotograf - Ema Valientová

ďalší členovia rady - Tereza Zelenáková, Alexandra Masná,

Kristína Turiaková, Sára Ozaňáková, Linda Zázrivcová,

Veronika Bugáňová, Kiara Hanuliaková

zodpovedný pedagóg - Mgr. Helena Kučerová

jazyková korektúra - Mgr. Eva Štalmachová

grafická korektúra - Akad. mal. Peter Pisár

obálka - Andy Žilková

EDITORIÁL

Vážení čitateľa a čitateľky,

som rada, že vám môžem predstaviť najnovšie číslo časopisu Art News Ten. Venujeme sa v ňom hlavne téme cestovania, a to práve kvôli tomu, pretože chceme našim novým žiakom predstaviť, aké možnosti naša škola ponúka. V rámci našej školy je možnosť vycestovať do zahraničia, takže je to taká motivácia pre všetkých, aby na sebe naďalej pracovali a posúvali sa vpred. Cestovanie môže otvoriť veľké množstvo možností, či už v rámci vysokých škôl alebo všeobecného prehľadu do života. Taktiež toto číslo predstavuje veľa zaujímavých tém ako fast fashion, finančná gramotnosť, predstavíme vám zopár slovenských dizajnérov a mnoho zaujímavých prác našich žiakov. Verím, že sa vám bude časák páčiť, dozviete sa niečo nové a ak dostanete chuť tvoriť články, prihláste sa do našej redakčnej rady! Budeme veľmi radi, ak sa rozrastieme o nových členov. Takže vám všetkým želám veľa chute tvoriť a držte sa.

Sim Kotulová

Uf, kde začať... Týždne plné nových priateľstiev, zážitkov, spomienok a dobrodružstiev, ktoré sme spolu prežili, boli nezabudnuteľné. Naskytla sa nám možnosť otestovať si naše znalosti angličtiny, spoznať naše kultúry a dozvedieť sa viac o sieťotlačí, či kyanotypii. Je skvelé cestovať a popritom sa vzdelávať, pretože niekedy ani neviete, čo všetko sa za ten čas dokážete naučiť. Či už sa to týka zručností alebo osobného rozvoja. Ved' predsa človek bol stvorený od toho, aby spoznával všetko okolo seba, nie? A presne práve toto naše spoznávanie začalo v Porte. Boli sme ohúrení atmosférou tohto úžasného miesta, stretávate extrémne protiklady, kdekoľvek padne váš zrak a vkročí vaša noha. A pocity z toho, keď prvýkrát vidíte oceán? Naše oči boli plné iskier, vlasy plné piesku, vrecká plné mušlí a srdcia plné spomienok.

Naše krásne Slovensko sme ukázali našim kamarátom v tom najlepšom svetle. Naše potulky viedli cez Budatín, Rossenfeldov palác až po Terchovú, kde sme sa naučili vyrábať syr. Práve u nás v škole si mohli žiaci vyskúšať fotografickú techniku kyanotypiu, ktorej výsledkom je modrý výtláčok fotografie. Je to fotogra-

fický proces, v ktorom pomocou reakcie špecifických chemických látok vzniká obraz snímky. Mimochodom, je to naozaj zaujímavá technika. Záverom tohto programu na Slovensku ako čerešnička na torte bola Laser aréna. Myslím si, že lepší výber ani nemohol byť. Zažili sme toľko srandy a nielen za tento posledný večer, ale samozrejme, za celý týždeň u nás.

autor: Ema Valientová
foto: Ema Valientová

Do tretice všetko dobre, a preto sme sa po stretnutí u nás na Slovensku o mesiac neskôr opäť stretli s našimi zahraničnými priateľmi v neďalekom Česku. Česi nám ukázali ich mesto Nový Jičín, ktoré nebolo tak odlišné od našej Žiliny. Keď sme vykročili na ich námestie, mali sme pocit, akoby sme boli stále doma. Štvorcové námestie, budovy presne ako u nás a dokonca aj kostol je veľmi podobný tomu nášmu. Galérie, do ktorých sme chodili, nám dali veľa inšpirácie a vedomostí. Úsmevy, ktoré sme spolu zdieľali na každom kroku, nám spríjemňovali tieto chvíle.

Ale aj tak naše srdcia si najviac získali naši noví kamaráti. Priateľstvá, ktoré sme si vytvorili, zostanú navždy pevné. Aj keď sa naše cesty rozídu, naše srdcia zostanú prepojené.

Ukončím to asi slovami nášho skvelého kamaráta Duarte.

„Today distance means nothing“ (Dnes vzdialenosť neznamená nič).

autor: Sim Kotuľová
foto: Ema Valientová

foto: Ema Valientová

MEDZILEBKAMI V KOSTNICI??

Moje celkové zhrnutie Erazmu v Jihlave je nadmieru pozitívne. Po dvoch dlhých rokoch vysedávania doma sme sa dostali do zahraničia. Bola to naozaj krásna skúsenosť plná kreativity, spolupráce a nových priateľov. Asi za celý rok 2020 som nenachodila toľko kilometrov, čo za tých 8 dní v Jihlave a v Kútnej Hore. Naši kamaráti z Poľska boli síce trošku hanbliví, ale vždy sme sa nakoniec na všetkom nejako dohodli a občas sme sa aj spolu zasmiali. Moje kolegyne, Weronika a Julia, boli obzvlášť veľmi komunikatívne. Tvorili sme skvelú partiu aj s Adkou Hellovou a Anetkou Bolibruchovou. Raz sme sa vybrali nakresliť si Kostol svätého Jakuba Veľkého a úplnou náhodou sme sa dostali na exkurziu aj do kostola a do 64-metrovej veže. To bol ale výhľad! Takéto samostatné preskúmavanie mesta bol vždy krásny doplnok do programu. S mojou spolubývajúcou Babu, Tristanom a Jurom sme prešli asi 10 kaviarní, reštaurácií a cukrární. Naša obľúbená bola paradoxne Babu coffee, ktorá všetkým vrelo odporúčame. Robia tam skvelé koláče, no ešte lepšie raňajky. Jeden deň sme strávili aj v Kútnej Hore. Zdíhava cesta vlakom však stála zato. Prešli sme veľa hlavne gotických pamiatok. Navštívili sme aj múzeum moderného umenia. Najviac ma asi zaujal Kostol svätej Barbory. Nikdy som nič také nevidela. Vnútri bol prekrásne zdobený obrazmi a zachovalými freskami. Ďalším zaujímavým miestom boli napríklad Kostnica alebo reštaurácia Dačický, z ktorej mi úplne padla sánka. Staročeská atmosféra z

nej len tak vyžarovala. (Mali aj špičkové pivo.) V Kútnej Hore sme si to naozaj veľmi užili. Čo sa týka činnosti v škole, každý deň bol úplne nabitý programom. Prvý deň sme robili veľkú, textilnú, geometrickú kompozíciu, pretože téma Erazmu bola geometria. Bolo celkom ťažké sa dohodnúť, pretože každý ma iný štýl tvorby, no nakoniec sa táto úloha predsa len splnila. Po dvoch dňoch sme išli na sietotlač, ktorá dopadla veľmi dobre. Posledné dni sme strávili opäť na textile, no tentokrát sme pracovali na našom vlastnom šperku. Ja som využila situáciu a Anička z textilného odboru z Jihlavy ma naučila šiť na šijacom stroji. Ušila som si svoj, už dlho žiadaný golier. Naučili sme sa aj zažehľovať a rozšírili sme si náš poľsko-český slovník. Myslím si ale, že najkrajšie na tom všetkom bolo, že sme spolu strávili nejaký čas a priučili sa niečo od našich kolegov.

autor: Viki Hanajíková
foto: Viki Hanajíková

SKÚSENOSTI DO ŽIVOTA

Malaga, krásne španielske mestečko ležiace pri stredozemnom mori inak povedané Costa del Sol (pobrežie slnka). Práve tu nás zaviedol Erasmus na skoro celý mesiac.

Čo tu robíme? Pracujeme v starostlivo vybraných firmách, čím si pripisujeme skúsenosti do života. Zaoberáme sa témami, ktoré firmy ponúkajú a popritom si užívame krásy Španielska. To, ako sa nám vo firmách darí, každý týždeň

na západ slnka. Bol to naozaj zážitok pozerat sa na vlnitú hladinu, odrážajúcu lúče a byť obklopený palmami. Nechýbajú tu, samozrejme, ani špeciality v jedálničku. Niektorí z nás

ga sme navštívili aj galériu samotného Picassa (Museo Picasso Malaga). Každá z nich bola jedinečná svojím štýlom, témami a samotným organizovaním. Bolo ohromné vidieť naživo Avignónské ženy od Picassa- bol ozaj obrovský zážitok. Taktiež sme mali možnosť sa vyhrať v interaktívnom múzeu, ktoré

konzultujeme s učiteľmi. Spoločne sa stretneme v byte a preberieme naše skúsenosti, ale aj veci, ktoré nám nevyhovujú. Každý z nás sa dostane k slovu.

Po práci máme voľnú ruku nad časom. Neraz sme si boli zaplávať do mora, poprechádzat sa po zdĺhavých plážach, alebo sa pozrieť

po prvýkrát vyskúšali mušle alebo krevety. Povinne sme všetci vyskúšali paellu, tradičné španielske jedlo, ktoré nám navarili samotní učitelia aj pán riaditeľ s našou pomocou.

Neboli sme okradnutí ani o umenie. Galérie sme navštevovali pravidelne, a to je ich tu naozaj veľa. Od Centrum Pompidou Malaga po Museo Carmen Thyssen arte belga Mala-

ponúkalo vyskúšať si viacero hudobných nástrojov a vidieť priebeh ich vývinu počas histórie. V programe sme mali na posledný týždeň naplánovaný výlet do Rondy. Toto krásne mesto, postavené na skalách, má naozaj živú históriu, a jedno z mála miest ešte preferuje býčie zápasy. Tie sa konajú v Plaza de Toros de Ronda, ktorú sme navštívili. Budova obsahuje: jazdeckú školu, jazdeckú arénu, Harness and Livery kolekciu a oveľa viac. Chvilu trvalo, kým sme to všetko prešli.

Bolo ťažké rozlúčiť sa s ľuďmi,
s ktorými sme strávili toľko času,
ale prišiel koniec týždňa a nastal čas
povedať posledné zbohom. Naposledy
sme si zašli na pláž a pozerali sa na vlny,
už pobalení a pripravení odísť na ďalšie
ráno. S úsmevom na tvári sme
odchádzali, ale vieme, že to určite
nie je naša posledná návšteva Malagy.

autor: Alex Ovšáková
foto: Alex Ovšáková

PLENENIE PORCELÁNOVÉHO PRASIATKA

Dôvera v naše financie

Vieme, že čím skôr sa naučíme základy fungovania peňazí, tým sebavedomejšie a úspešnejšie budeme neskôr v živote narábať so svojimi financiami. Nikdy nie je neskoro sa začať učiť, ale oplatí sa mať náskok. Prvé kroky do sveta peňazí sa začínajú vzdelávaním. Bankovníctvo, rozpočet, sporenie, úvery, dlhy a investovanie sú piliere, na ktorých stojí väčšina finančných rozhodnutí, ktoré budeme v živote robiť.

Finančná gramotnosť je schopnosť pochopiť a využívať rôzne finančné zručnosti vrátane riadenia osobných financií, tvorby rozpočtu a investovania. My sme tí, ktorí sú počas svojho života zodpovední za svoje osobné financie.

Najlepšou vecou, ktorú môžeme urobiť pre zvýšenie finančnej gramotnosti, je pochopiť, čo sú "peniaze" v kontexte toho, že sú základom súčasného globálneho menového a finančného systému. Následne musíme porozumieť menovej histórii. Len so znalosťou histórie peňazí a bankovníctva môžete správne pochopiť dnešný systém, ako všetko funguje a najmä úlohu centrálnych bánk a čo je najdôležitejšie, ako môžeme pred nimi ochrániť svoje úspory či majetok.

Výučba finančnej gramotnosti v školách je stále populárnejšia. Veď čo je lepšie miesto na sprostredkovanie týchto životných lekcií týkajúcich sa peňazí

ako trieda?

Teraz už máme celkom dobrý prehľad o tom, ako sme na tom so svojou finančnou gramotnosťou. Možno sa máme ešte čo učiť, ale je povzbudzujúce vedieť, že zlepšovanie finančnej gramotnosti môže zmeniť celé rodiny či komunity.

Najlepším výsledkom nášho úsilia o finančnú gramotnosť je zvýšená dôvera v seba samého. Keď si budeme môcť dôverovať, že sa dokážeme vyhnúť zadlžovaniu alebo príliš riskantnému investovaniu. Na základe toho si môžeme vytvoriť a realizovať finančné ciele, ktoré najviac podporia našu predstavu o šťastnom živote.

ZASTAVME NÁSILIE

„Ide o prvú kampaň na Slovensku, ktorá sa zameriava osobitne na problematiku sexuálneho násillia. Upozorňuje na skutočnosť, že najčastejšie sa terčom sexuálnych útokov stávajú dievčatá a ženy, nezabúda však ani na chlapcov a mužov, ktorí zažili sexuálne násillie. Násillie na ženách ako verejnú tému začali otvárať mimovládne organizácie v druhej polovici 90. rokov 20. storočia, čo vyvrcholilo kampaňami „Piata žena“. V roku 2007 prebehla pod názvom „Zastavme násillie“ prvá kampaň zo strany MPSVR a v súčasnosti sa realizujú viaceré aktivity v rámci Národného akčného plánu na prevenciu a elimináciu násillia na ženách 2014 – 2019.“
Úryvok z webovej stránky zastavmenasillie.sk. Násillie na ženách je závažným a čoraz viditeľnejším problémom aj v podmienkach SR, napriek tomu ho stále prehliadame. Väčšina násilných činov páchaných na ženách sa pácha doma za zavretými dverami, kde okrem detí nie sú prítomní žiadni svedkovia. Znázorneným plagátom chcem oboznámiť ľudí, nielen na našej škole, o sexuálnom násillí. Chcem, aby sa nebáli požiadať o pomoc. Aby sa necítili previnilo a aby sa necítili sami. Je dôležité vyhľadať pomoc a prehovoriť. Na webe zastavmenasillie.sk sú všetky potrebné informácie a kontakty ako vyhľadať pomoc.

foto: Veronika Bugáňová
autor: Veronika Bugáňová

Mal si dnes svoju dávku mikroplastov?

Všetci sme aspoň raz zaznamenali pojem mikroplasty. Sú to fragmenty akéhokoľvek typu plastu s dĺžkou menšou ako 5 mm. Spôsobujú znečistenie tým, že vstupujú do prírodných ekosystémov z rôznych zdrojov vrátane kozmetiky, odevov, balenia potravín a priemyselných procesov. Pneumatiky (28%), kozmetiku (2%), oblečenie zo syntetických materiálov (35%), čajové vrecúška využíva väčšina z nás na dennom poriadku. Vymenované predmety sú len útržok obrovského znečisťovania. V oceánoch je mikroplastov čoraz viac a viac. Podľa údajov OSN z roku 2017 v moriach pláva až 51 miliárd mikroplastových častíc.

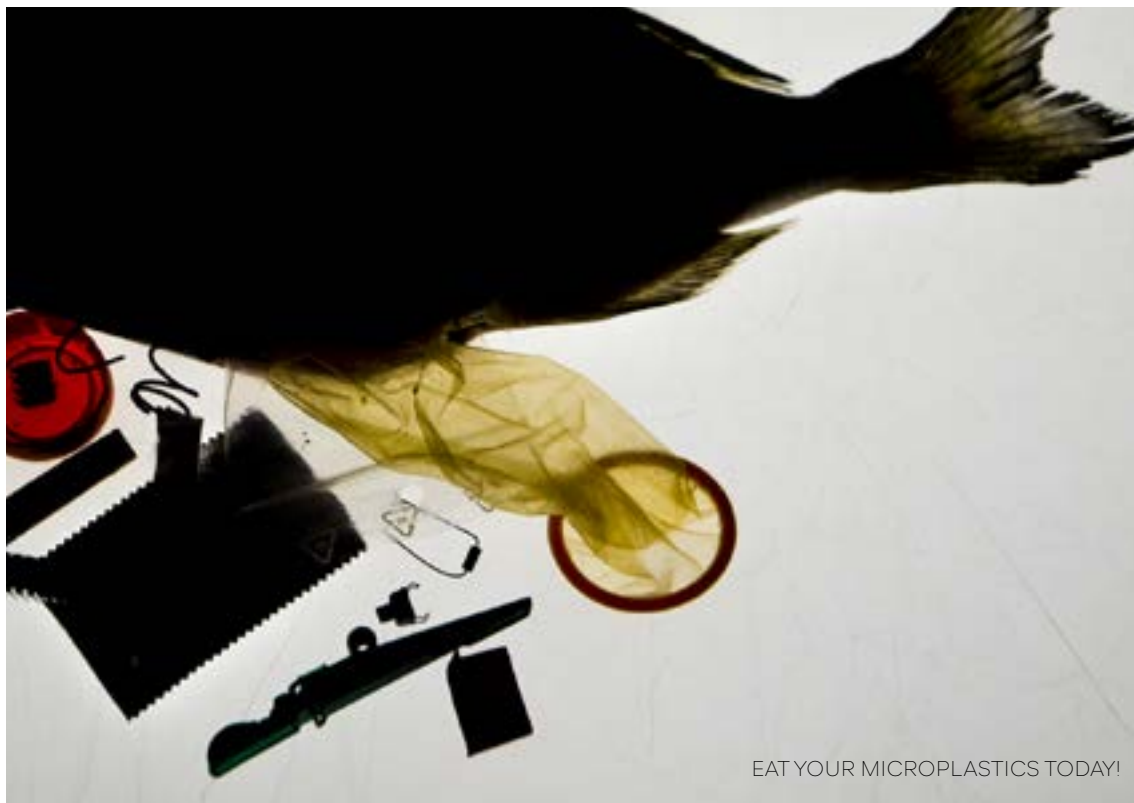
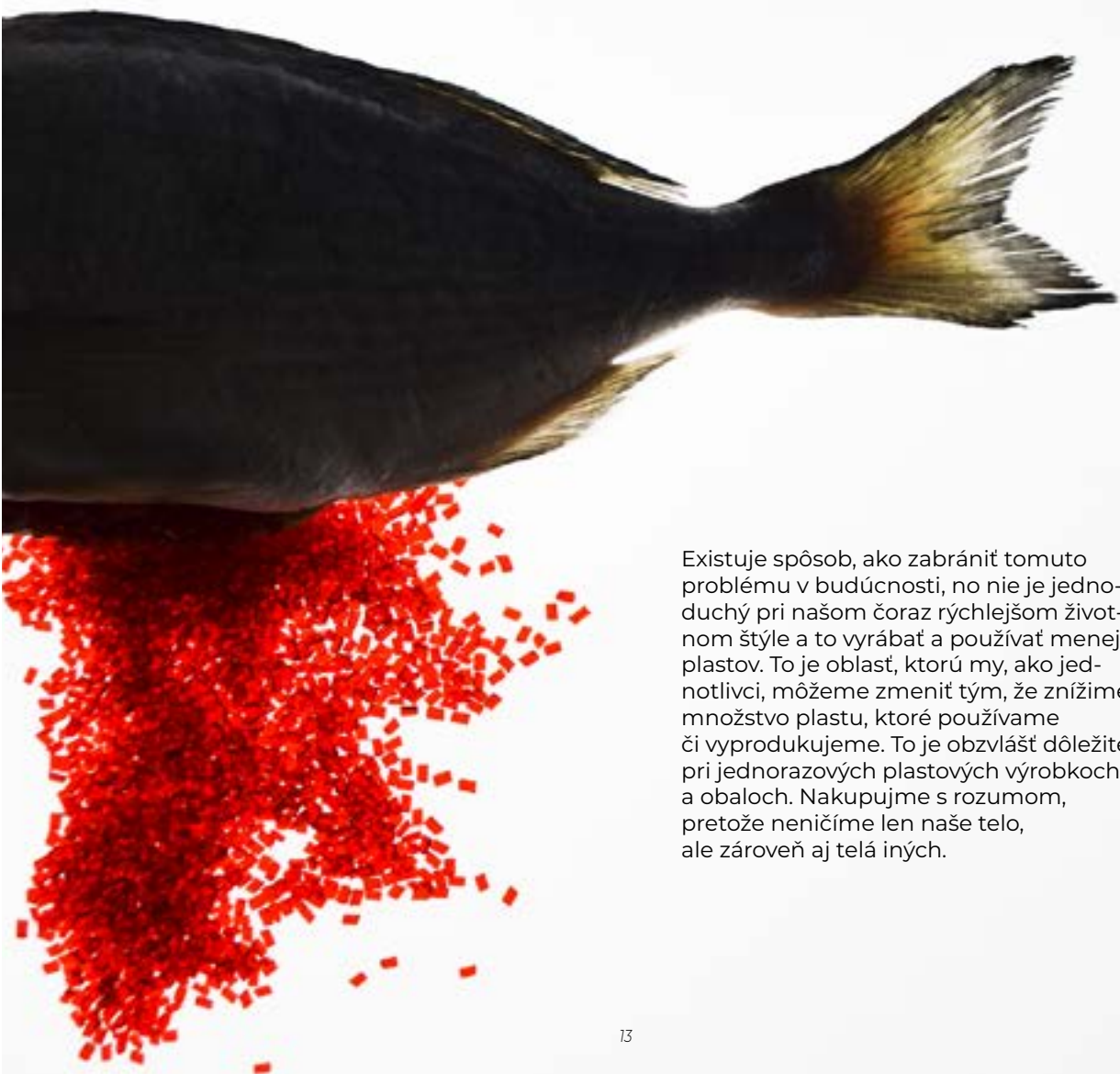

foto: Veronika Bugáňová
autor: Veronika Bugáňová

Drobné plastové častice si morské živočíchy veľmi často mýlia s potravinou a snažia sa ich konzumovať. V niektorých prípadoch sa to pre ne stáva osudným. A keďže morská fauna môže mikroplasty vstrebať do svojich tiel, koniec koncov sa dostanú aj do tých našich.

Existuje spôsob, ako zabrániť tomuto problému v budúcnosti, no nie je jednoduchý pri našom čoraz rýchlejšom životnom štýle a to vyrábať a používať menej plastov. To je oblasť, ktorú my, ako jednotlivci, môžeme zmeniť tým, že znížime množstvo plastu, ktoré používame či vyprodukujeme. To je obzvlášť dôležité pri jednorazových plastových výrobkoch a obaloch. Nakupujme s rozumom, pretože neničíme len naše telo, ale zároveň aj telá iných.

PREČO JE „FAST FASHION“ ZLO?

Módny priemysel odjakživa navrhoval kolekcie pre štyri ročné obdobia: jar, leto, jeseň a zima. Návrhári museli nové kolekcie vymýšľať mesiace dopredu. Spracovávali tkaninu, šili oblečenie a rozposielali ho do predajní.

Potom prišli 60 roky, ktoré sa niesli v duchu zábavy, optimizmu a štýlu. V roku 1966 prišla spoločnosť Scott Paper Company s nápadom papierových šiat. Tieto šaty sa stali veľmi obľúbenými. Už v priebehu prvých 6 mesiacov sa predalo viac ako pol milióna kusov. Táto kampaň ukázala, že ľudia sú pripravení na zmenu. Nechcú iba štyri kolekcie ročne, prahnú po nových kúskoch častejšie.

Spoločnosti preto začali vymýšľať, ako vyprodukovať viac oblečenia za kratšiu dobu. A tak vzniklo FAST FASHION. Podarilo sa im návrh z hlavy návrhára presunúť do obchodov za necelých 15 dní. Príste s novými a originálnymi kúskami tak často však nebolo také jednoduché. Preto začali malé značky navštevovať módne prehliadky veľkých návrhárov, aby mohli odkopírovať ich dizajny. Látky mali naskladnené. Stačilo už len skopírovať návrh, jemne ho

pozmeniť a predat za zlo-mok ceny originálu. Následne sa vo veľkom vyrábali len kúsky, o ktoré bol vysoký záujem. S týmto nápadom prišla spoločnosť ZARA v roku 1980. Táto stratégia umožnila vyprodukovať 52 kolekcií ročne = 1 kolekcia týždenne. Návrhy sa do predaja dokázali dostať za 24 hodín.

A tu prichádza otázka, ako si môžu spoločnosti dovoliť vyrobiť také kvantum oblečenia a predat ho za takú nízku cenu? Tieto firmy nemajú vlastné továrne. Výroba sa presúva k externým výrobcom, ale iba takým, ktorí nie sú predražení. Sú to výrobcovia z krajín tretieho sveta: Vietnam, Bangladéš, Indonézia a iné. Tieto krajiny trpia chudobou, a preto sa ich obyvatelia chopia akejkolvek pracovnej príležitosti. Pracovné podmienky v týchto textilných fabrikách sú veľmi zlé. Ľudia dostávajú menej peňazí než je minimálna mzda v ich štáte. Jeden pracovník H&M si za deň zarobil len \$2.63. Navyše pri práci prichádzajú do styku s nebezpečnými chemikáliami ako napríklad sírouhlík, ktorý je pre zdravie nebezpečný. Ľudia s ním pracujú bez akýchkoľvek ochranných pomôcok a nie sú ani upozornení

na hroziace nebezpečenstvo. Chemikálie z týchto tovární sa vypúšťajú do riek tečúcich do okolitých dedín, ktoré sú závislé od vody. Nemôžeme sa preto čudovať, že sú v týchto oblastiach ľudia postihnutí rôznymi ochoreniami alebo trpia stratou reči.

Spoločnosti INDITEX a H&M sú momentálne najväčší predajcovia FAST FASHION na svete. Pod spoločnosť INDITEX patria obchody ako ZARA, Pull&Bear, Bershka, Stradivarius, ZARA HOME a iné. Tieto dve spoločnosti tvrdia, že znižujú dopad výroby oblečenia na životné prostredie. Snažia sa svoje „dobré úmysly“ propagovať rôznymi kampañami alebo nápismi ako: eco-friendly, JOIN LIFE, sustainable-udržateľné a podobné. Tieto nápisy sú však podvod, tzv. greenwashing, ktorí prezentuje produkt viac „zelený“ ako v skutočnosti je. Tieto nápisy na štítkoch sa totiž vzťahujú iba na samotný štítok, nie na produkt, na ktorom sa štítok nachádza. Pri kúpe oblečenia s takýmto štítkom máme však pocit, že volíme lepšiu a ekologickejšiu variantu. Spoločnosť INDITEX vo svojej výročnej správe z roku 2018 uviedla, že 88% ich odpadu je znovu použiteľných alebo recyklovaných. O 254 strán neskôr sa však dozvedáme, že do týchto 88% patria len továrne v Španielsku.

Ako spoločnosť vytvárame ročne 92 mil. tony textilného odpadu. To sa rovná jednému nákladnému autu oblečenia každú sekundu. Vďaka tomu sa stáva textilný priemysel 2. najväčším znečisťovateľom životného prostredia hneď po ropnom priemysle. Priemerná Američanka si kúpi 64 kusov oblečenia ročne, avšak polovicu z toho si oblečie 3x.

Ako môžeme prispieť k zredukovaniu tohto problému?

Základom je nepodporovať FAST FASHION značky kúpou ich oblečenia. Kúpte si radšej inú cenovo dostupnú značku z kvalitnejších materiálov. Za toto oblečenie si trochu priplatíte, ale za to vám vydrží dlhšie a nemusíte stále kupovať nové. A ak už sa z nejakého dôvodu rozhodnete kúpiť FAST FASHION značku, skúste toto oblečenie nosiť čo najdlhšie, aby ste ho po chvíli nevyhodili. Ďalšou skvelou variantou je nakupovanie v sekáčoch. Nielenže je to cenovo najdostupnejšia možnosť, ale v secondhandoch môžeme nájsť aj štýlové a originálne kúsky.

Ak si typ človeka, ktorý sa nezaujíma o životné prostredie alebo o módnny priemysel, veríme, že tento článok aspoň trochu zmenil tvoj pohľad na túto problematiku.

VŠETKY ZÁKUTIA DIZAJNU

Praha. Pre niekoho mesto snov, pre niekoho mesto, kde by nedokázal vedieť žiť. Keďže je hlavný mestom Českej republiky, koná sa tu veľa podujatí a eventov. Tento rok sem zavítal Designblok, najväčšia výberová prehliadka dizajnu a módy v strednej Európe. A tá bola naším hlavným cieľom. Naša exkurzia začala v stredu ráno, piateho októbra. Skupinka unavených triťakov

Nakoniec sme ho však našli, rozdelili sme sa na skupinky a ubytovali na izbách. Keďže sme dorazili v poobedných hodinách, tak sme sa chvíľu po vybalení vybrali priamo na Designblok, aby sme ten deň stihli niečo ešte vidieť a zoznámiť sa s prostredím. Gabriel Loci, kláštor a priesor, kde sa konal Designblok, bol pre mňa naozaj nádherný. Bola som síce prekvapená, keď sme

a celkovo o jeho dizajne samotnom. Potom sme si už každá skupinka išli vlastnou cestou, ja s tou mojou sme strávili večer v jednom z pražských podnikov a neskôr sedením a rozprávaním sa na izbe s ostatnými nočnými sovami. Štvrtok. Keď sme deň predtým zaspávali, nikto z nás netušil, do akého náročného dňa sa zobudíme. Nazvala by som ho Deň halušiek, keďže toto

a štvrtákov, keďže stretnutie bolo o šiestej ráno, sa tešila, kedy si bude môcť sadnúť do vlaku a trochu dospať stratené hodiny. Čakala nás zdĺhavá cesta cez dve republiky. Nebolo jedinej študentskej hlavy, ktorá by nevykúkala cez okno vlaku, keď sme začali vchádzať do Prahy. Všetci si chceli užžiť jej výhľad, najmä tí, ktorí ju ešte nikdy nevideli a nenavštívili. Po príchode na stanicu sme sa mierne motali po meste, keďže nášť naše ubytovanie nebola vôbec jednoduchá záležitosť.

k nemu dorazili a povedali nám, že práve tu sa koná Designblok, keďže som si predstavovala, že sa celý bude odohrávať v nejakom veľkom modernom komplexe. Vošli sme do vnútra a začali sme si prehádzať jednotlivé miestnosti, aby sme sa zorientovali. Priamo v hlavnej miestnosti na prízemí kaštieľa sme si vypočuli prednášku od Richarda Huttana, jedného z najúspešnejších holandských dizajnérov, ktorý osobne prišiel porozprávať o kruhovom dizajne

pomenovanie sme pre našich malých čiernych pasažierov, ktorých si nikto z nás nechcel odniesť domov, používali celý pobyt v Prahe. Áno, ploštice alias halušky. Nikto z nás to nečakal, nikto nebol z toho nadšený a najmä nie tí, ktorí si ich našli v kufrach, na posteliach... Nevedeli sme, čo sa bude diať a narastala mierna panika, či sa vôbec nájde pre nás nové ubytovanie. Aby sme len nesesedeli a nelamentovali na izbách, navštívili sme aj druhú budovu, kde sa konal Blok. Bola to budo-

va Umeleckopriemyslového múzea v Prahe, kde mal dizajn vlastnú podtému s názvom Prales. Celý Designblok sa niesol v téme s názvom Les, ktorej sa väčšina dizajnérov snažila prispôbiť. Po nasatí nových inšpirácií sme sa s mojou skupinkou vybrali najesť na Staromestské námestie. Poobede sme pokračovali smer Národná galéria Praha, kde sme mohli vidieť napríklad výstavu umenia Prvej republiky. Medzitým sa vyriešil náš problém s ubytovaním, a tak sme sa

tok zameškali. Boli sme sa pozrieť do centra súčasného umenia DOX, kde sa umelci venovali najmä téme vojna na Ukrajine. Večer sme opäť zavítali na Designblok v Gabriel Loci a naberali sme nové inšpirácie, pozerali si jednotlivé dizajny, inštalácie, rozprávali sa s dizajnérm, návrhármi, ľuďmi, ktorí vysťahovali svoje projekty alebo dokonca aj s niektorými bývalými študentmi našej školy, ktorí študujú v Prahe. Myslím si, že každý z nás si odniesol nejakú inšpiráciu, nakopnutie k tomu, aby pra-

prehliadka mala v sebe zahrnuté práce troch alebo štyroch módnych návrhárov, ktorí boli zaradení do súťaže. Vyhodnotenie sa síce konalo priamo po prehliadke, ale my sme mali ešte nejaké resty v hlavnej budove, tak sme sa išli pozrieť tam. Posledný večer sme strávili vo vysvietených uličkách Prahy a posedením na ubytovaní, aby sme nabrali sily na cestu, ktorá nás čakala ďalší deň. Praha nám ako mesto dala nielen kúsok svojej histórie, ale ukázala nám aj dizajn zo svetového

museli rozdeliť na dve skupiny. Jedna časť študentov išla na ubytovanie s pánom učiteľom Záhoranským a zvyšok sa pridal k pánovi učiteľovi Záhumenskému a pani učiteľke Rybárovej, kde som patrila aj ja. Zatiaľ, čo sme sa my sťahovali do nových izieb, tak si študenti najviac napadnutí „haluškami“ čistili oblečenie naparovačom. Všetci sme unavení priam padli po náročnom dni do postelí a dopriali si zaslúžený spánok. Zvyšné dni sme dobíjali, čo sme za štvr-

coval na niečom vlastnom, ja určite a spoločne s tým aj veľmi, veľmi veľa brožúrok. V sobotu, posledný deň pobytu, sme sa ráno rozhodli, že sa pôjdeme pozrieť na Pražský hrad, ktorý bol na nešťastie zatvorený z technických dôvodov, a tak sme sa priamo vybrali do galérie Kuntshalle Praha. Designblok sa tento deň niesol v znaku módy a módnych prehliadok, tie sa konali v neďalekom kostolíku pri Gabriel Loci. A my sme, samozrejme, na aspoň jednej z nich nemohli chýbať. Každá

hľadáka. Designblok bol pre veľa z nás veľkou inšpiráciou a ukážka toho, že každý to môžeme dotiahnuť ďaleko, pokiaľ budeme mať odhodlanie a motiváciu. Stretnúť zahraničných dizajnérov a aj mnohých mladých ľudí, ktorí sa dizajnu venujú, bola skúsenosť, na ktorú sa nezapáda. Ďakujeme vedeniu školy, že nám zorganizovalo tento zájazd a tešíme sa na ďalšie ročníky.

autor: Alex Masná
foto: Viki Hanajíková

ZÍSKALA SI NAŠE SRDCIA

Opäť je tu DofE expedícia

a tentokrát nás naše nohy zaviedli na Oravu. Orava ako jeden z najkrajších regiónov na Slovensku si získal naše srdcia. Krása prírody bola ozaj očarujúca a my sme sa plné odhodlania pustili do plnenia nášho posledného DofE cieľa, a tým je práve expedícia. Ak rozmyšľaš nad prihlásením sa do DofE, tak ani neváhaj a pod' s nami o rok zažiť toto dobrodružstvo opäť.

1. deň

Je ráno a my sme práve dorazili na kemp. Už pri príchode sme stratili reč a rozutekali sme sa nájsť ten najlepší spot v kempu. Krása oravskej priehrady prekvitala po celej jej dĺžke a my sme mali tú možnosť ju vidieť naživo. Rozložili sme naše stany čo bližšie, ale za to bezpečne pri vode, aby sme neskôr, keď sa vrátíme z túry mohli pozeráť na vlniacu sa hladinu pri západe slnka. No deň sa iba začal a náš tím mal ešte celú cestu pred sebou. Čakala nás turistická trasa na Magurku, teda na námestovský vysielač. Nebola to krátka cesta, vyrazit sme museli čo najskôr. Cesta sa zdala nekonečná. Neraz sme si neboli isté, či sme odbočili správne, ba sme aj zabľúdili. Aj napriek tomu sme sa nevzdali a pokračovali vopred plné nadšenia z toho, že cieľ máme na dosah. Na vrcholku sme neboli jediní. Čakali tam už ďalší športovci, ktorí nás milo privítali a ponúkli sa, že nám spravia

fotku. Ujovia boli veľmi milí, dokonca sme prehodili aj pár slovíčok a navzájom si tak spríjemnili deň. Späť v kempu sme si všetci konečne zložili veci a trochu sa uvoľnili, aj keď sme vedeli, že nás čaká dlhá a studená noc. Našťastie sme boli pripravení a predtým, než slnko zapadlo, sme si rozložili ohniská a pripravili teplé jedlo. Ohniská nás zohriali, pretože bola ozaj poriadna zima, ale ani to nás neodradilo od toho, aby sme ráno pokračovali ďalej.

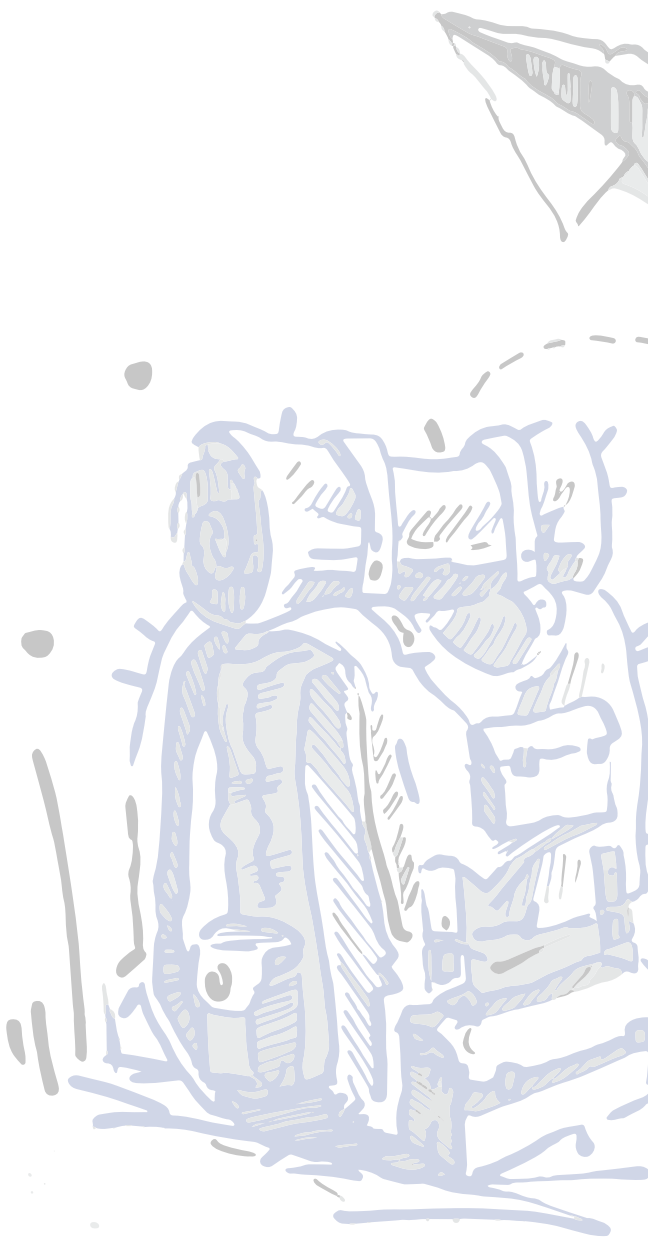
2. deň

Vstávali sme skoro ráno, na čo väčšina nebola zvyknutá, ale stálo to, za ten nádherný východ slnka. V noci trochu prituhlo a museli sme byť poriadne vyoblekaní, aby sme to vydržali. Samozrejme, ako správne dofáčiky sme to zvládli. Hmla sa jemne niesla nad vodou a zakrývala kopce v diaľke. Na hladine už plávali

kačice, ktoré akoby sa leskli na hladine odrážajúcej slnečné lúče. Naším cieľom bola tentokrát malá obec Klín, konkrétnejšie socha Ježiša, ktorá nad ňou stála. Bola to veľmi príjemná a osviežujúca prechádzka oproti včeraškej. Takzvané prechádzka ružovou záhradou, aj keď s miernou svalovicou. Keďže sme šli ráno, na cestách bolo prázdno, čo dodalo k pokojnej atmosfére a plno sme si mohli užívať zvuky prírody. Na kopci Grapa sme si spravili našu prestávku s výhľadom na dedinu pod nami. Prišli sme o trochu skôr, tak sme si oddýchlili dlhšie, ako sme mali pôvodne v pláne. Vedeli sme, že cesta späť bude už pomerne krátka a chceli sme posledné momenty stráviť všetci spolu.

3. deň

Posledný deň je vždy najťažší. Nie preto, že ste unavení alebo že máte niekde svalovicu, ale hlavne preto, lebo sa lúčíte so skupinou a so zážitkami, ktoré ste spolu strávili. Napriek tomu sme sa snažili tento deň prežiť čo najlepšie ako sa dalo. Naša obuv sa zamenila za papuče, nohy nás už všetkých boleli, ale stále sme chceli prejsť okraj priehrady a povedať si: „Áno, zvládla som to!“ Počasie nám vyšlo

a slnko nás krásne hrialo, ale pre istotu sme si nechali pár vrstiev na sebe. Chodníček, ktorý sme si vybrali, bol obklopený vysokými stromami, ktorých lístie už začalo opadávať. Okolo boli cestičky k vode, ktoré rybári používali pri rybolove. Jednu z cestičiek sme si vybrali ako zastávku, kde sme si oddýchli. Na konci bolo iba pár dosiek na sebe, vedúce k vode, na ktoré sme sa usadili, aj keď trochu škripali pod našou váhou. Ako sme sedeli a užívali si ticho a jedlo, dohodli sme sa, že sa tu jedného dňa chceme vrátiť, a tak sme zobrali náš nožík a na staré drevo vyrezali naše mená. Bol to ako symbol nášho sľubu, že sa znova na tom mieste stretneme a spolu si zaspomíname na túto skvelú expedíciu. Ako posledná vec na záver, ktorú by som dodala je to, že tieto 3 dni bez sociálnych sietí boli pre nás veľmi prínosné. Ani si neviete predstaviť, aký sebarozvoj dokážete na sebe spraviť za takýto krátky čas. Základ je mať dobrú spoločnosť, úsmev na perách, vypnutý telefón a skvelú náladu. Tak pod' do toho aj ty a pridaj sa. Viac informácií zistíš u pani učiteľky Majky Valachovej alebo u hociktorého dofáka, ktorý ti s radosťou odpovie na ktorúkoľvek otázku.

Polročné samostatné práce

2022

výber z ročníkov

Alžbeta Harantová / 2A / ID / téma: „Plocha v priestore“

Adriana Ženteková / 2B / GRA / téma: „Z plochy do priestoru“

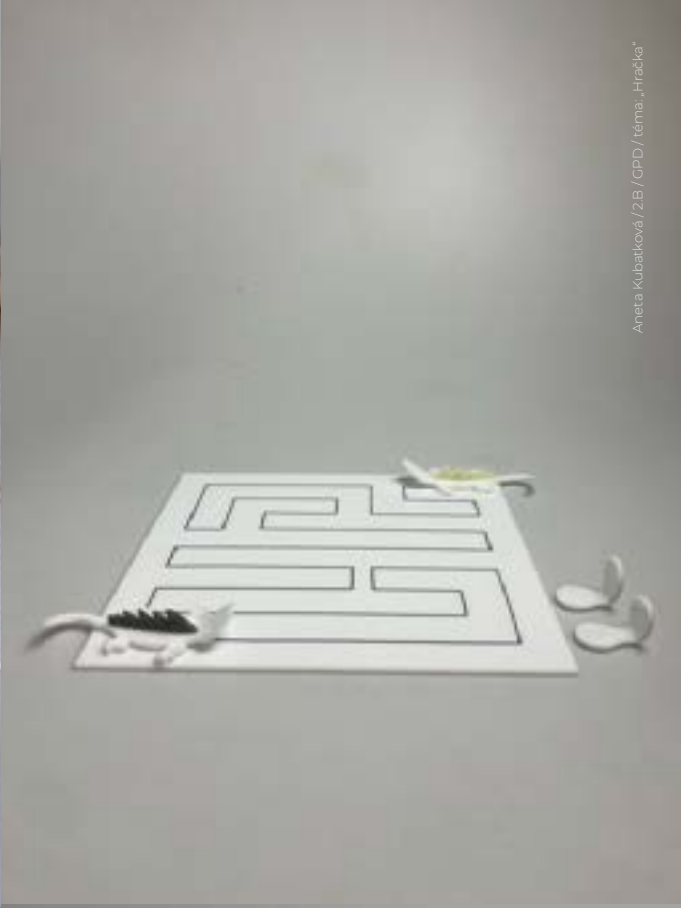
Diana Hlavatá / 2A / GRA / téma: „Z plochy do priestoru“

Lenka Melišková / 2A / ID / téma: „Plocha v priestore“

Martina Švecová / 2.B / VVT / téma „Variabilný objekt“

Aneta Kubatková / 2.B / GPD / téma „Hračka“

Ema Horácková / 2.B / VVT / téma „Variabilný objekt“

Peter Šumega / 2.A / GPD / téma „Hračka“

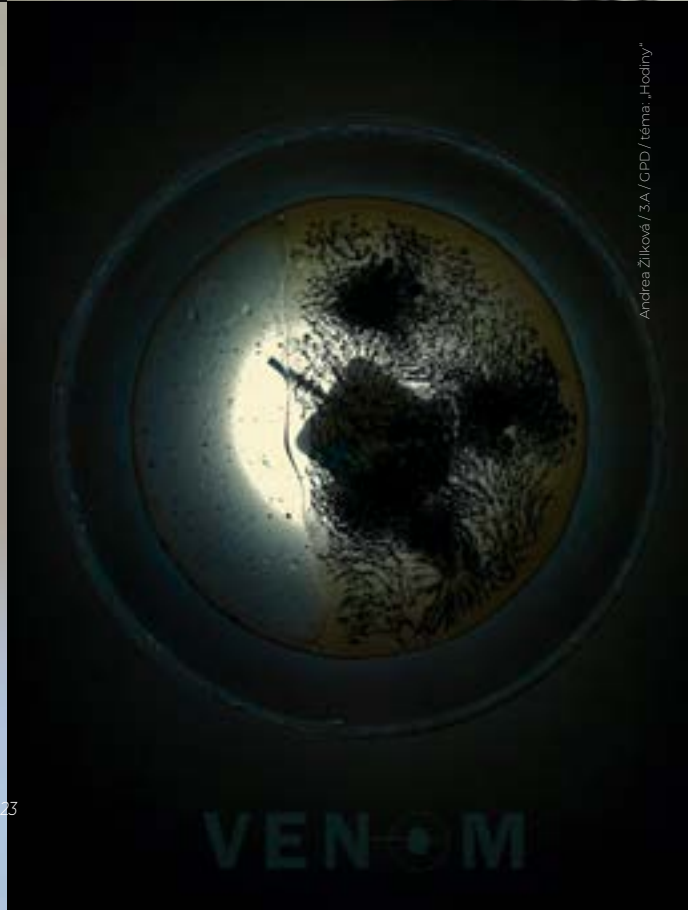
Sofia Huličková / 3A / GPD / téma „Hodiny“

Samuel Dantulič / 3B / GPD / téma „Hodiny“

Klára Červená / 3B / GPD / téma „Hodiny“

Andrea Žilková / 3A / GPD / téma „Hodiny“

Silvia Zelinková / 3.B / FD / téma: „Šaty nerobia človeka“

Emilia Valentová / 3.B / FD / téma: „Šaty nerobia človeka“

Veronika Stročková / 3.B / FD / téma: „Šaty nerobia človeka“

Richard Mucha / 3B / GRA / téma „Z knihy komiksů“

Petra Tvrdá / 3B / GRA / téma „Z knihy komiksů“

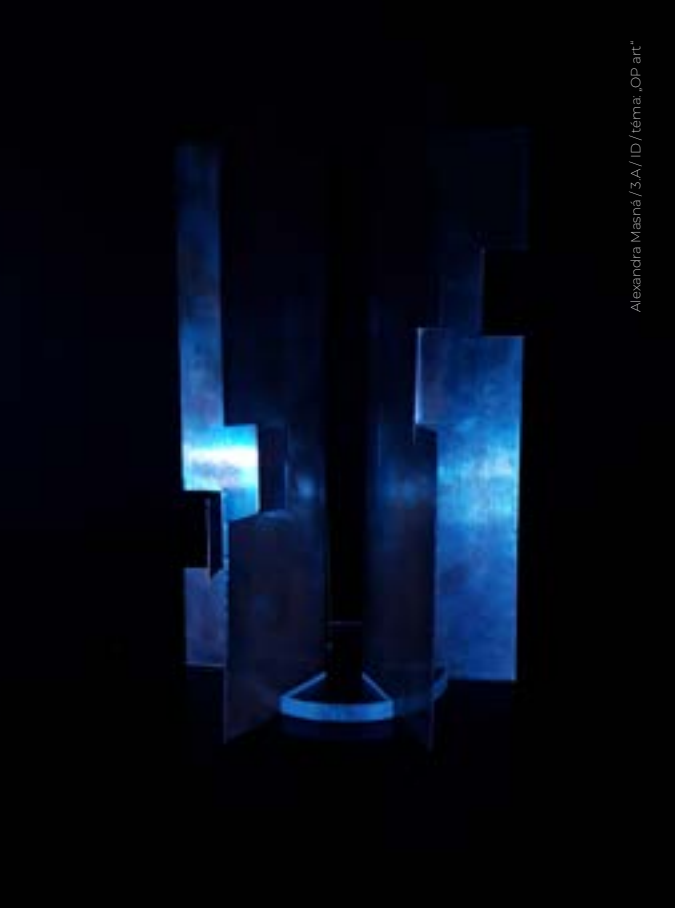
Natalia Magočová / 3A / GRA / téma „Z knihy komiksů“

Simona Kotuřová / 3A / GRA / téma „Z knihy komiksů“

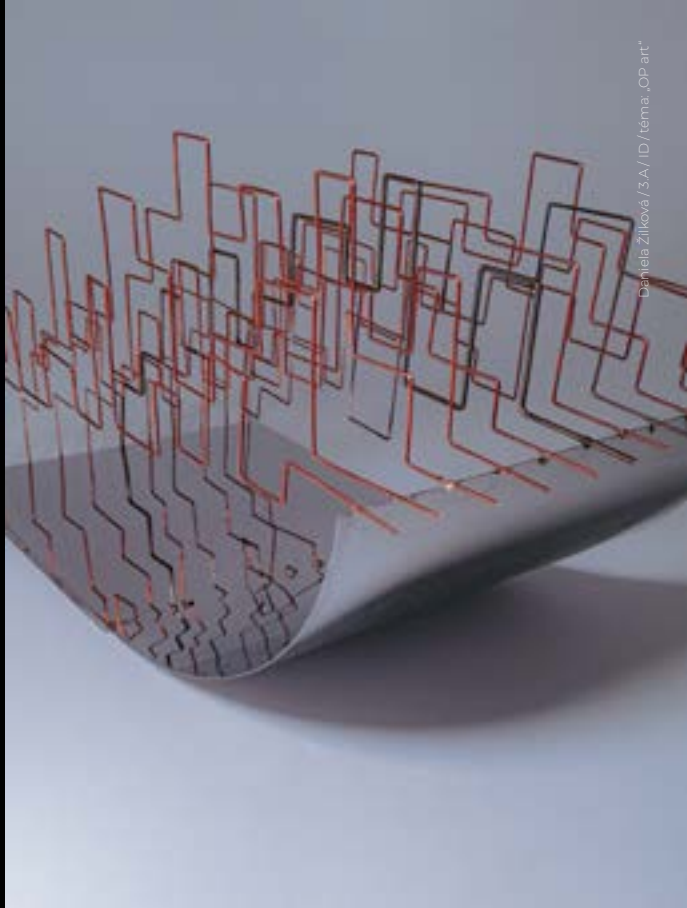
Daniela Žilková / 3.A / ID / téma „OP art“

Alexandra Masná / 3.A / ID / téma „OP art“

Aneta Poddiáková / 3.A / ID / téma „OP art“

Daniela Žilková / 3.A / ID / téma „OP art“

Tristan Tvrdý / 4.A / GPD / téma „Ritual“

milkydream

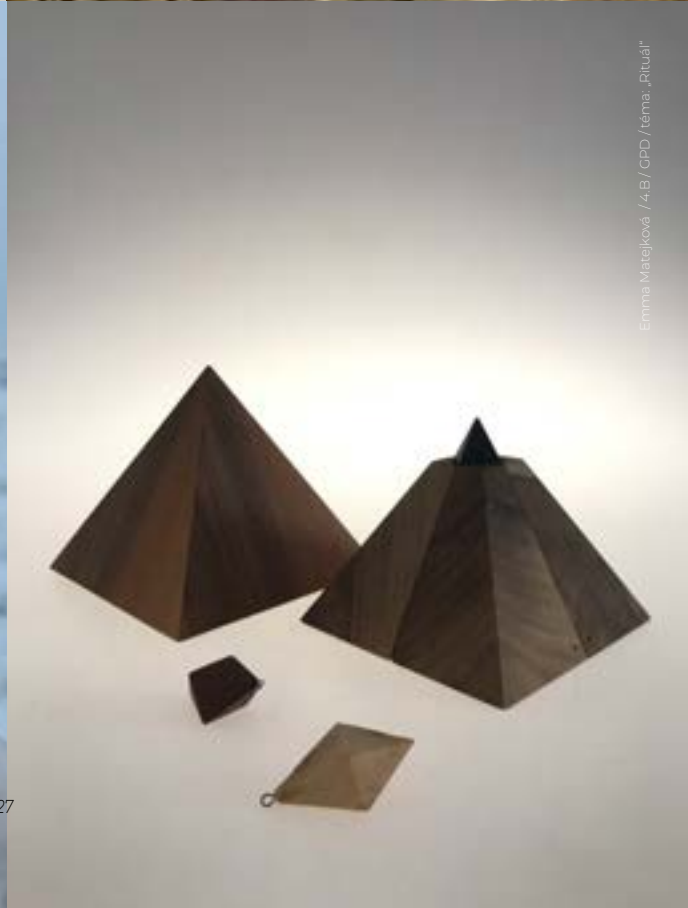

Tomáš Hromádík / 4.B / GPD / téma „Ritual“

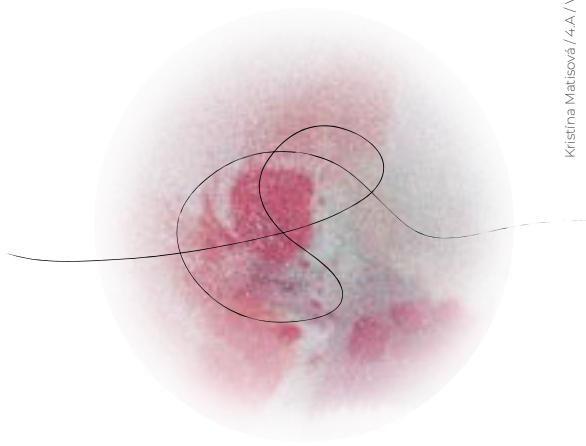

Katarína Šaleková / 4.B / GPD / téma „Ritual“

OUTDOOR

Emma Matejková / 4.B / GPD / téma „Ritual“

Kristína Matšová / 4.A / VMT / téma „Pohyb“

Zrodenia

Vanesa Kupárová / 4.A / VMT / téma „Pohyb“

Kristína Turiaková / 4.A / VMT / téma „Pohyb“

Andrea Hellová / 4.A / VMT / téma „Pohyb“

RECEPT NA GOLEMA

GRAFICKÝ DIZAJN
IV. B 2022/2023
JURAJ RICHARD HROMEC

Juraj Hromec / 4.B / GRA / téma „Príbeh v 30-tich sekundách“

Barbora Jamníšková / 4.B / GRA / téma „Príbeh v 30-tich sekundách“

茶道

CESTA ČAJU

Viktória Hanajčíková / 4.A / GRA / téma „Príbeh v 30-tich sekundách“

Tomáš Kadnár / 4.A / GRA / téma „Príbeh v 30-tich sekundách“

NEKONČÍME!

Mnohí z nás si určite položili otázku, čo to znamená byť dospelým? Spriahnutie sa nevinných detských hier, ktoré boli a ešte aj sú, plné radosti a zbytočných (pre nás dôležitých) hádok. Alebo lákavá, ale zároveň desivá sloboda, či pocit zodpovednosti za samého seba, po ktorom sme tak túžili?

Dá sa povedať, že na našu stužkovú sme sa pripravovali od prvého ročníka. Upevňovali sme si priateľstvá, spoznávali sa, a samozrejme, aj hádali. Naše nezhody sme riešili s pani triednou učiteľkou, ktorá nám bola oporou celé štyri roky štúdia. Vždy bola chápacá a nápomocná. náš kolektív nezničil ani začiatok karantény, ktorá nás všetkých zastihla. Možno preto si teraz tak vážime prítomnosť jeden druhého, cez počítač to predsa len nebolo to pravé. Mesiace sme sa tešili a pripravovali na ten dôležitý večer, ktorý ubehol ako voda. Oznamká, program, hudba, jedlo...všetky tieto veci skúšali našu dôveru, úprimnosť a silu kolektívu. No všetci sa zhodneme na tom, že sme to zvládli na jednotku. Naša stužková sa konala v úžasných priestoroch sály Kinekus. Na začiatku večera nám prišli zatancovať tanečníci tanečnej školy Plešinger. Nielen, že nás utvrdili v tom, že vlastne nikto z nás nevie tancovať, ale zbavili nás trémy pred naším nástupom. Asi nikto z nás nezabudne na ten moment. Cítili sme sa hrdo, že sme to dotiahli až tu. Cítili sme všetky pohľady a úsmevy našich najbližších na nás. Konečne sme sa mohli obliecť do elegantných šiat a oblekov. A verte nám, užili sme si to. Príhovory a poďakovania nám prinášali zimomriavky. Nie jeden z nás plakal pri slovách našich triednych učiteľiek. Počas celého večera nás sprevádzala hudobná kapela, na ktorej piesne sme si z chute všetci zatancovali. Naše úsmevy, slzy a trapasy zachytili naši učitelia fotografie a ich žiaci tretieho ročníka. Sme vám vďační za zvečnenie našich spomienok, za vašu prítomnosť a pomoc. Zároveň vám držíme palce v plánovaní tej vašej stužkovej!

Koniec je vraj začiatok niečoho nového. Je nám ľúto, že sa čoskoro rozídeme, nebudeme spolu tráviť každý deň ako doteraz, no v srdci nám ostanú spomienky, zážitky a ľudia z nášho štúdia. Tešíme sa na ďalšie spoločné stretnutie, ktoré dúfame bude čo najskôr.

foto: Ema Valientová
autor: Veronika Bugánová

OFICIÁLNE ZAEVIDOVANÍ

Naša prvá zoznamovačka.

Na to, aby sa naši noví prváci zoznámili, chodievame s nimi na dva dni do prírody. Každý rok sa pán riaditeľ spolu s novými triednymi učiteľmi vydá do Terchovej so žiakmi. 13.9. 2022 sme ráno vyrazili do Školy v prírode Šípková. Tam nás pani Monika uvítala s otvorenou náručou. Žiaci si losovali čísla izieb, v ktorých budú prespávať s náhodnými žiakmi.

Ako sa spoznali so spolubývajúcimi, ich prvou úlohou bolo vyjsť na kopec, na ktorom sa nachádza zvonica a tú následne nakresliť. Na obed sa všetci vrátili a išli spoločne hrať rôzne športové aktivity, pre ktoré pán učiteľ Bibík doniesol náradie. Večer, po voľnom čase plného zábavy, sa začala opekačka. Všetci si posadali okolo ohňa a spoločne hrali na hudobné nástroje.

Keďže to bol dvojdnový výlet, nasledujúce ráno si žiaci spravili malú rozcvičku, aby boli pripravení na neskoršiu laser arénu. Aj učitelia sa zapojili do týchto hier. Dokonca sa pripojila aj pani učiteľka Arce, ktorá skórovala najviac v oboch tímoch. Tu sa adaptačný kurz skončil a všetkých vypustili domov. Prváci sa už nevedia dočkať, kedy tento kurz absolvujú znovu na konci roka, už aj s rozšírenými vedomosťami.

A čo na to žiaci?

- Tým, že som v prvom ročníku, nevedela som do čoho idem, ale mám pocit, že nás to spojilo a posunulo správnym smerom. Preto si myslím, že účel tohto kurzu bol splnený.

- Ja som si ho užila a myslím si, že nie som jediná. Spoznali sme sa aj s druhou triedou a z dvoch sa aspoň nachvíľu stala jedna. Zoznámila som sa so super ľuďmi, s ktorými mám na tento výlet pekné spomienky. Viem, že ak by sme mohli, tak by sme si tieto dva dni zmenili na štyri.

PANI UČITEĽKA ARCE
SKÓROVALA NAJVIAC
V OBOCH TÍMOCH.

IMATRIKULÁCIE, KRÁSNE IMATRIKULÁCIE

Každoročná aktivita pre žiakov prvého ročníka. Naši tretiaci z Ačky si vymysleli pre tohtoročných prvákov zábavnú aktivitu na Mikuláša. Po šiestej hodine sa všetci prváci stretli vo vestibule spolu s triednymi učiteľkami. Tretiaci pripravili občerstvenie ako čipsy, popcorn a ochutené nápoje. Začali sme tak, že nás tretiaci zavolali predsedov odboru a začali sa losovať zábavné témy. Ako trieda sme sa mali poradiť, ako tie témy skombinujeme na veľké plátno. Najskôr kreslilo 10 študentov, potom sme sa vymenili, aby každý tam mal kúsok seba. Mali sme na to 30 minút, po odzvonení zvončeka museli všetci položiť farby, štetce či palety. Po dokončení nás začali volať tretiaci po mene, aby nám dali darčeky, na ktorých osobne pracovali. Rozdávali nám tričká s logom školy, tašky, ktoré sami dizajnovali a naše portrétové fotky. Ešte pred imatrikuláciami tretiaci nás odchyťovali na chodbách v triedach či v dielňach, aby nám spravili fotky na pamiatku.

Čo na to žiaci?

Čo dodať. Vystihujúci program a ešte väčšmi vystihujúce témy, ktoré sme dostali. Tretiaci svoje imatrikulácie nezažili a preto, si veľmi ceníme, že si dali robotu vytvoriť pre nás to, čo im bolo odobraté. Na programe sme sa ako trieda spojili a vytvorili jeden !KRÁSNY! obraz s hlbokou myšlienkou. K darom nie je čo dodať. Boli perfektné,

na tom sa zhodneme. Na čom sa asi nezhodneme, je tá farba trička. :)

Grape spoza pípy alebo Grape tak trochu inak

S prichádzajúcim letom nie málo študentov nadchne predstava zábavy, no trápí ich otázka financií. Tento rok, kedy sa festivaly konečne oslobodili z kliečky korony, sa ale mnohým a aj mne naskytla príležitosť vychutnať si koncerty a popritom si dokonca aj privyrobiť.

Slohové práce o oslnivej architektúre, nadupaných shows alebo množstve alkoholu v krvi, radšej nechám na časopis Refresher a ja sa vyjadrím k pohľadu na tento festival zo subjektívnej pozície barmana.

Celé to vzniklo úplnou náhodou, kedy som od kamaráta dostala ponuku brigádovať na festivale Pohoda, na ktorý som ale nešla, pretože som už bola slúbená ako brigádnik v spoločnosti Granelam v Piešťanoch.

Našťastie, po tom ako sa Pohoda skončila, dostal spomínaný kamarát ponuku, že ak nazbiera dostatočný počet záujemcov, bude môcť robiť vedúceho na festivale Grape skupine brigádnikov, ktorých náplň práce bude čapovanie piva v programe Vol'ba Sládkov.

Kedže som dva týždne z leta strávila v kukuričnom poli, chytila som sa tejto príležitosti ako mačka myši, a tak sme sa nazbierali. Pätnásť mladí ľudia, plní nádeje, že možno aspoň spoza pípy budeme počuť Yung Leana, Medial Banana, The Vaccines alebo Conspiracy flat.

Už pred korunou som pracovala pár mesiacov v bare a teda mi nebolo treba zaučiť sa čapovať, no vedúci nemali problém zaučiť neskúsených, čo

v mojich očiach vyvolalo veľmi príjemné prvé dojmy. Po krátkom vytešovaní sa, omámená úžasom spomínanej architektúry a umenia, som ale spolu s kolegami zistila, že v našich predajných stánkoch, ktoré sme mali otvárať o približne hodinu od príchodu, nie je zapojený terminál, kasa, narazené sudy, prítomný vedúci a my, ako sa povie - nestíhame!

Panika trvala ale celkom krátko a my sme boli pripravení privítať prvých zákazníkov a zbierať tringelty čo sa dá. Zákazníci s chuťou vyskúšať kvasený ALE, český ležiak alebo 4,8 percentný nekvasený ležiak COUNTRY, sa hrnuli jeden po druhom a nie raz som počula, že prvotná ich voľba odštartovať tento festival s Radegastom bola chyba. Dovolila som si po pár hodinách čapovania vyskúšať, čo za pivo vlastne čapujem, a teda musím povedať, že som na spoločnosť, pre ktorú som pracovala, bola hrdá.

Veľmi rýchlo sme si každý z nás našli spôsob, ako si navzájom medzi sebou nezavadzať. Pár z nás bolo pri kase, pár nás čapovalo a každý sme sa po pár hodinách prestriedali.

Dočkali sme sa! Vedúcemu sme povedali, kto z nás na aký koncert chce ísť a ten nám podľa toho rozdelil prestávky. Prvý môj útek od pípy bol, samozrejme, k stánkom s občerstvením, stánku Camel a Redbull.

Aby som neklamala, mám potrebu spomenúť to, ako sa mi na niektorých koncertoch nechcelo byť, lebo som bola spoločensky celkom vyčerpaná a zistila som, že zvoliť topánky nie určené na behanie nebol zrovna dobrý nápad. Veľký súcit som cítila k brigádnikom v stánkoch, ktoré neboli dobre vetrané, pretože teplota na letisku pomaly, ale isto v poobedňajších hodinách stúpala a sama som mala čo robiť s pitným režimom, aby som to pri práci zvládla. Jeden zo strachov, ktorý som prvotne pociťovala, bolo zo zákazníkov s vysokým promile, alebo omámených psychotropnými látkami, no s veľkým nadšením musím povedať, že ich bolo veľmi málo, ba spočítala by som ich na jednej ruke. Ľudia boli veľmi príjemní, slušní a chápací, aj pri každej chybičke, ktorá sa nám barmanom priťrafila, ako

napríklad naučtovanie sumy štyridsať eur, namiesto štyroch. Ako žena som za celé dva dni nebola ani raz neslušne okomentovaná, obťažovaná fyzicky ani psychicky a nevšimla som si nič takého ani u kolegov.

Dva dni prešli ako voda v Níle a cez bolesť v nohách, krčoch v chrbte a sklamaníu kvôli neprítomnosti Yung Leana, sa mi hrnuli do očí slzy pri lúčení sa s kolegami a opúšťaní stánku, kde som čapovala. Bolo to za mnou.

Zažila som svoj prvý festival, z pozície najkrajšej, aká sa mi mohla priťrafiť. Pozнала som veľmi veľa nových ľudí, čerpala z nich energiu, inšpiráciu na outfity a prežívala s nimi zážitky z ich rozprávania.

Nie je potreba zažívať všetko za prítomnosti alkoholu v krvi, lebo práve tie triezve spomienky, vnímané plne naším vedomím, sú najkrajšie a najsilnejšie. Z pohľadu zväčša pozorovateľa som si toto leto aj práve vďaka tomuto festivalu zapísala do najkrajších v mojom živote.

autor: Kristína Turiaková
foto: Sima Kotulová, Kristína Turiaková

YOUNGOFFICE

KTO SME?

Youngoffice pôvodne vznikol s iniciatívy dvoch vtedajších dobrovoľníkov Luny a Rubi Stanice Žilina-Záriečie. Všimli si, že na stanici chýbajú akcie zapájajúce práve mladých a dospelých ľudí, a chceli im dať priestor realizovať sa v kultúre. Vďaka nim a taktiež organizácii Truc Spérigue, ktorá zastrešuje Stanicu Žilina-Záriečie aj Novú Synagógu, môžeme teraz organizovať rôzne akcie a projekty. Momentálne Luna a Rubi už aktívne neúčinkujú v Youngoffice, ale stále sa zaujímajú o naše dianie. Youngoffice má za sebou už druhý ročník festivalu mladej kultúry KINESIS, ktorý mal veľký úspech a predstavil viacero mladých umelcov. Taktiež sme mali tento rok príležitosť pracovať so žiačkami z FUTUKE pri výstave „10 očí“, usporiadať veľa piknikov a kreslení v parku, rozprávali sme o stereotypoch

a mylných predstavách na workshope a taktiež urobili niekoľko „english talks večerov“ v spolupráci s kaviarňou Habesh, kde sme privítali zahraničných rodákov a porozprávali sme sa o ich domovine. Najnovším nápadom našich hudobne založených členov sú večerné akcie plné mladých žilinských kapiel. V minulosti sa nám podarilo získať ocenenie Srdce na dlani za dobrovoľníctvo. Youngoffice sa momentálne skladá z približne 15 mladých ľudí a študentov vo veku 14-25 rokov. Do Youngoffice taktiež patrí viacero našich študentov, súčasných, či minulých. Ja som sa do Youngoffice pridala síce len pred polrokom, ale mala som šancu zažiť neskutočne veľa. Spoznala som nových ľudí a hlavne kamarátov, získala nový pohľad na svet a naučila sa veľa o organizácii akcií.

Vďaka youngoffice sa pohybujem na miestach, kde sa rodí kultúra a mám šancu prispieť do nej. Príď sa pozrieť na akcie, spoznaj nových ľudí a prispej tak aj ty do kultúry mesta Žilina.

MOJA ZAŠÍVAREŇ

Ak chcete vedieť o čarovnom mieste v Žiline, tak vám jedno prezradím. Je ním Artforum. Už len pri vstupe vás omámi vôňa kvalitnej kávy a nových kníh. Tieto vône sú na nezaplatenie. Nie je až tak veľa miest, na ktoré by som chodievala tak často, pretože ma vždy omrzia, ale Artforum rozhodne medzi ne nepatrí. Je to moje najobľúbenejšie miesto v Žiline. A prečo? Trávim tu čas medzi školou a jazykovkou, a práve za ten čas si tu dorábam úlohy. Hmm, a prečo to vlastne píšem? Občas mám problém sústreďiť sa na úlohy, obzvlášť, keď sa mi toho nakopí vyše hlavu a práve v tomto príjemnom prostredí sa dokážem dokopať niečo spraviť. Či už je to prepisovanie poznámok, kreslenie alebo hľadanie informácií k prácam. Každopádne je to taká menšia rada odomňa pre vás. Ak hľadáte svoj spot a milujete knihy, hudbu a príjemných ľudí, tak verte, že toto miesto si získa vaše srdce. A to nie len dočasne. Ak sa nevieťte rozhodnúť, akú knihu si chcete vybrať, nechajte si poradiť. Na svoje si tu príde 100% každý.

Od fantasy, anglickej literatúry, umeleckých kníh až po životopisy. Len tie najšpičkovejšie knihy s krásnymi obalmi a o to krajším obsahom. Pre milovníkov čaju odporúčam zelený jasmínový čaj alebo čaj s príchutou piňa colady. Vlastne... všetky

sú úžasné, takže odporúčam vyskúšať každý jeden z nich. A káva, tá tu je najlepšia široko ďaleko. Nečudo, keď je pripravovaná s láskou milých pánov kníhkupcov.

A kde môžem toto miesto nájsť? Artforum sa nachádza na začiatku Mariánskeho námestia smerom od Mirage. Myslím si, že lepšie miesto ani pre toto kníhkupectvo nemôže existovať. Zasadene v nádhernom historickom centre a najväčšou výhodou je to, že je presne medzi železničnou stanicou a našou školou! Keďže máme teraz ideálne obdobie jeseň/zima práve na čítanie kníh, tak to určite využijte! Veľké množstvo kníh, na stenách nemé mlčiace, ale zároveň túžbou po novom literárnom festivale kričiace plagáty, nábytok dodáva tomuto miestu tu pravú atmosféru a samozrejme klavír, čerešnička na torte, tu nesmie chýbať. Veľmi mám toto miesto rada. S úsmevom na tvári sa tu vraciam, postupne udomácnujem :D a dokážem tu zabudnúť na všetky problémy okolo. Prajem chalanom z Artfora až sa im darí, a aj keď budem jedného dňa mimo Žiliny, sem sa budem vracieť s veľkou radosťou. Tak teda či si pridete kúpiť knihu, dať skvelú kávu, čaj alebo si vypočuť fantastickú hudbu, ktorú tu púšťajú páni kníhkupci, tak vás uistujem, že ktorákolvek z týchto možností vás obohatí a spraví vám deň krajším.

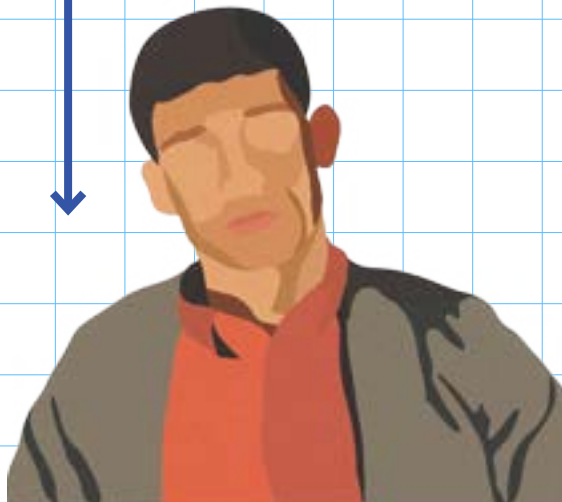
Taktiež sa tu 3.10. uskutočnilo ukončenie výstavy EX LIBRIS, ktorú mali na zodpovednosť žiaci dnes už 3.ročníka, odbor grafický dizajn. Vystavená bola ukážka najlepších klauzúrnych prác ešte z druhého ročníka. Pre priblíženie, že o čo vlastne ide, tak ex libris je graficky alebo typograficky riešený štítok s menom alebo so značkou vlastníka knihy obyčajne umiestnený na prednej predsádke knihy. Každý študent vytvoril ex libris pre svojho vybraného umelca. Výstava a aj ukončenie Výstavy prebehli skvelo a ďakujeme Artforu, že našej škole umožňujú vystavovať práce žiakov. Aj vďaka tomuto sa práce našich žiakov dostávajú viac do povedomia ľudí v meste a ozaj je čo ukázať.

POZNÁŠ TÝCHTO SLOVÁKOV??

Predstavujem vám krátky výber slovenských úspešných umelcov, ktorí sa pohybujú nielen v slovenskej sfére, ale aj v tej zahraničnej.

Andrej Dúbravský

Rastliny, húsenice a ostatný hmyz. Toto je stručná charakteristika toho, čo obsahujú diela Andreja Dúbravského. Tento skvelý maliar tvorí v Rastislaviciach a predáva svoje diela po celom svete. To, čo ho najviac inšpiruje, je príroda. Rok 2012 bol pre Andreja skvelým, vyhral cenu Maľba, ktorú vyhlasuje Nadácia VÚB a v tom čase aj vystavoval svoje práce v Berlíne! Doteraz môžeme mnohokrát vidieť zopár obrazov na výstavách v Berlíne v galérii Dittrich and Schlechtriem. Výstava sa volá The Last Party for Diversity. Zaujímavosťou je, že Andrej vyštudoval odbor kameňsochárstvo a v druhom ročníku počas maľovania v prírode zisťoval, že práve maľba je to, čo ho naplňa.

Samuel Čarnoký

Ak sa pohybuješ v umeleckom svete, tak si toto meno určite už párkrát počul, a ak nie, tak ja ti to priblížim. Samo patrí medzi veľmi talentovaných typografov. Venuje sa najmä dizajnu písma, knižnému dizajnu, a predovšetkým typografii. Jeho vlastná značka/stránka CarnokyType funguje od roku 2010 a určite si ju vygoogli a pozri si jeho fonty. Stoja ozaj za to. Napríklad font Inka bol inšpirovaný jeho pani manželkou. Kto v umeleckom svete by nechcel dostať takýto prejav lásky? Môžeš sa pokojne inšpirovať a v budúcnosti svojej polovičke vytvoriť z lásky font taktiež, zaručene to ocení. Ale späť k Samovi. Asi by som ešte dodala to, že v roku 2016 získal ocenenie v Národnej cene za komunikačný dizajn. Ostatné fonty napríklad Lečo, sú tiež skvelým výtvorom, tak utekaj otvoriť stránku CarnokyType a presvedč sa sám.

Lenka Petráková

Určite si niekedy zaregistroval meno Zaha Hadid alebo minimálne poznáš stavbu Skypark v Bratislave. No ale čo to má celé spoločné s Lenkou Petrákovou? Lenka študovala architektúru vo Viedni, kde sa často v škole stretávala aj s architektkou Zaha Hadid. Žiaľ, Zaha už dnes medzi nami nie je, ale v jej práci pokračujú ďalej v londýnskom ateliéri Zaha Hadid Architects. Objekty z dielne ZHA často lámu rekordy – napríklad aj unikátny most Danjiang Bridge, ktorý sa stal najväčším asymetrickým lanovým mostom na svete s jednou vežou. Lenku zaujíma rafinovaná architektúra, ktorá ponúka nové riešenia a zahŕňa nové technológie a konštrukčné nápady. Architektonické projekty trvajú dlhé roky a momentálne Lenka nemá ani jednu stavbu, ktorá by bola plne postavená. Ale to sa o pár rokov zmení. Najväčším Lenkiným snom je postaviť Osmý kontinent, ktorý by mohol začať čistiť oceán. Je to jej diplomový projekt v štúdiu Haniho Rashida, s ktorým strávila veľa času. Robila na ňom aj po skončení školy a verí, že raz sa jej ho naozaj podarí zrealizovať.

Martin Smatana

je slovenský ilustrátor a režisér animovaných filmov pre deti. Pracuje so stop motion animáciami a manuálne s použitím rôznych materiálov, väčšinou papier a textil. Študoval na VŠMU v Bratislave a aj na FAMU v Prahe. Jeho absolventský film The Kite mal premiéru na Berlinale 2019, bol vybraný do semifinále študentských cien Akadémie, zaradený do zbierky filmov MoMA a získal viac ako 60 medzinárodných ocenení. Momentálne má Martin aj film Hello Summer a 2 knihy s názvom Rok dobrých správ. Táto kniha obsahuje zozbierané dobré správy z covid pandémie, ktoré sú premenené na textilné ilustrácie. Kniha má obrovský úspech a je ozaj krásne spracovaná.

autor: Sima Kotulová
ilustrácia: Veronika Gombárová

–
Pozerá sa na mňa a mlčí
a ja hľadím mu do očí

V očiach moja tvár, ktorá kričí
no nie o pomoc

Vidíš čo kričí?
Pýta sa či vieš ma ľúbiť
v očiach ti vidím,
že vieš mi to sľúbiť

Práve preto sa dívam jasnejšie
lebo vidím nádej
na časy krajšie

Ukážeš mi cestu?
Na ne-rozmazané tváre?

Chcem ich vidieť!
Aspoň o niečo svetlejšie

– **Veronika Stročková**

Let životom

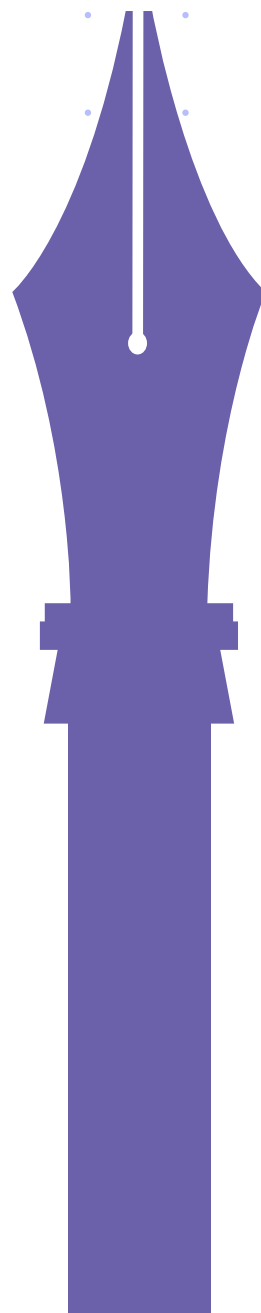
Tak veľmi chcel lietať
Tak veľmi chcel žiť
A každú noc dúfal
Že raz môže byť

Tak konečne život
Dostal na prídel
Rád pocítil dotyk
Čerstvučkých krídel

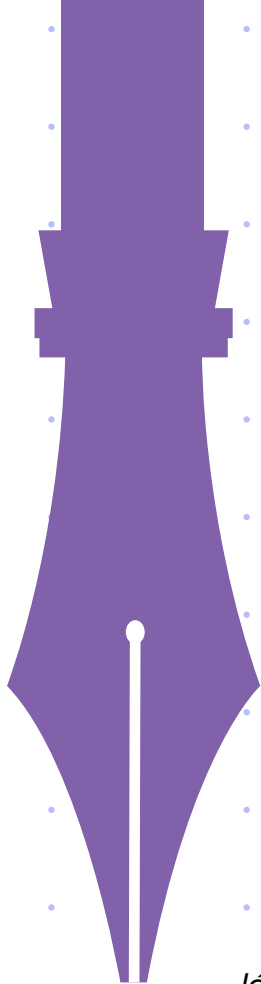
Rok rokom letel odušu
Peruť biela časom zšedivie
Každé pierko radosti raz
Skôr či neskôr pomynie

A po rokoch zistil -
Nedokáže viac byť
Tak veľmi chcel lietať
No nevládal žiť

– **Anonym**

V MYSLI
RÝM

Florence

*Florences glory
is my piece of world
All i miss are money
but it doesn't matter at all*

*My teeth are shining
and my eyes are no longer dry
A piece of heaven touched my hair
and my soul was healed*

from my sins and lies

*Now no teachers can teach
what you're supposed to feel
All you need is feel the freedom
when you're walking in your heels
through Ponte Vecchios Bridge*

*Antic faces looking at you
Their eyes are colored only in your
mind
Their hands are touching you
even when you're far.*

- Kristína Turiaková

*-
hlava srdca
srdce hlavy
bezhlavo
srdečne
láskavo bez lásky*

*samotné motúzy sa motajú
do úplnej samoty
a fragmenty bytia
bijú stred
nášho života*

*od hlavy až po päty
inakosti ktoré nás poja*

*ja ty
srdce hlava
dážď z jamiek
padajúci ako láva
horí
horí hlava
no srdce tomu odoláva*

- Ema Valientová

Dlhoveký knedlík

Povedala
že kned-
lík si dám
a zoberiem
cestu.

Poobdivoval kostol sv. Barbory
v Kútnej Hore (veru, hociže si
diviť a je to majiteľka tiež)...

...Naštípli knedlík
v Kútnej Hore...

Neskôr ma pripadol do cesty
sprievodník, pivo.

cestoval vlakom

Bol dokonca prístupný...

MOM
MOM

Koniec